

конституцията отъ 1793 година“. Събранието, като прѣдизвикваше народа, обяви тая конституция „неприемѣнима“ и комисията, ватоварена да приготви *органическия законъ*, веднага почна да съставлява нова конституция.

Това бѣ тѣй нарѣчената конституция от III-та година, макаръ и да бѣ обнародвана на 1-й вандемиеръ отъ IV година (23 септемврий 1795 година), въ годишния день отъ основаніето на Републиката.

Основнитѣ нейни положения бѣха слѣдующитѣ:

Френската Рипублика е едина и нераздѣлна.

Държавната властъ принадлежи на съвокупността на френскитѣ граждани. Но единъ ограниченъ параграфъ признава званието на френски гражданинъ само на тие, които плащатъ прякъ налогъ, поземеленъ или личенъ.

Франция се дѣли на департаменти, кантони и общини. Окръжията се отмѣняватъ.

Всички граждани отъ 21 година нагорѣ иматъ право да гласоподаватъ въ първоначалнитѣ събрания (които биватъ поне по едно въ всѣки кантонъ).

Тия събрания си избиратъ мирови сѣдии и муниципални чиновници. Тѣ назначаватъ по единъ избирателъ на всѣки 200 души

Избирателитѣ, които образуватъ събранията по департаментитѣ, избиратъ отъ своя страна членове за законодателния корпусъ, членове за кассационния сѣдъ и за гражданскитѣ сѣдилища, както и департаментални администратори.

Въ тая конституция не е спазено както въ прѣдидущитѣ единството на законодателния корпусъ; има двѣ палати, една състояща отъ 250 членове не по-млади отъ четиредесетъ години, което е *старѣйшински съветъ*, а другата отъ 500 членове, която споредъ броя си носеше названието *съвета на петтъхъ стотинъ*. На по-